

ה"ת 2046/04/15 - רשות הטבע והגנים נגד חוסיין בשיר

בית משפט השלום בנצרת

ה"ת 2046-04-15 בשיר נ' רשות הטבע והגנים ירושלים
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופט עדי במביליה - אינשטיין
מבקשת	רשות הטבע והגנים
נגד	
משיב	חוסיין בשיר

החלטה

לפניי בקשה לחילוט סכום הפקדה והתחייבות של המשיב בגין הפרת תנאי החזרת תפוס מיום 6.4.15.

טיעוני הצדדים:

1. המבקשת עתרה להורות על חילוט סכום הפקדה בסך 10,000 ₪ והתחייבות עצמית בסך 30,000 ₪, נשוא החלטת בית המשפט מיום 6.4.15, בגין הפרת תנאים. המבקשת הפנתה לתנאי 4 לפיו במידה ויתפסו הפרות בשטח של המשיבה הסכומים הנ"ל יחולטו לטובת המבקשת, הפנתה לתנאי 3 לפיו המשיב נדרש לבצע תיקונים בגדר שהקים בשטחו, והפנתה למסמכים המשקפים, לשיטתה, הפרה שיטתית של התנאי בדבר כניסת הפרות לשטח המשיבה במועדים: 14.4.15, 16.4.15, 14.5.15, 22.5.15, 14.6.15, 16.6.15, כמו גם ביצוע חלקי בלבד של תנאי 3 בדבר ביצוע תיקונים בגדר. המבקשת ציינה כי במקביל להליך זה הגישה בקשה במסגרת ת"א (טב') 15070-03-09 לפסיקת קנס בגין 8 הפרות לפי פקודת בזיון בית המשפט ובית המשפט נעתר לבקשה. לדבריו, המשיב הודה באותו הליך שהוא ומשפחתו אחראים על הפרות שלו, הודה כי אינם משגיחים כל הזמן על הפרות ולפי התרשמות בית המשפט לא ניכר כי בכוונתו לחדול מכך. ב"כ המבקשת הסביר כי על שם המשיב לא רשומות פרות כיום כי בוצעה העברה שמית עוד לפני הבקשה להחזרת תפוס, אך הפרות שהמשיב נטל עליהן אחריות הן של משפחת בשיר. לשאלת בית המשפט הבהיר כי לפחות פרה אחת מבין 11 הפרות שבהן דנה ההחלטה בבקשה להחזרת תפוס, סומנה וברור שנכנסה לשמורה יחד עם פרות נוספות. ב"כ המבקשת טען כי ההפרה הראשונה ארעה יומיים לאחר החלטת בית המשפט בבקשה להחזרת תפוס ויום לאחר חתימת המשיב על הערבויות. ב"כ המבקשת הפנה לנזק המתמשך שנגרם לשמורת הטבע מצפה איילות כתוצאה ממעשי המשיב.

2. ב"כ המשיב ביקש לדחות את הבקשה על הסף ולחייב את המבקשת בהוצאות ולחלופין לצמצם את הסכום לחילוט, שכן המשיב שכיר, גשש בצה"ל והוכח מעבר של פרה אחת השייכת לו את הגדר לאורך מספר חודשים, כך שלגישת ב"כ המשיב עסקינן בהפרה מינורית ובזליגה חד פעמית שלא גרמה נזק. ב"כ המשיב טען כי המשיב שומר על הפרות שלו שלא יזלגו לכוון השמורה, הציב מחסומים וגדרות שאחרת כל העדר היה עובר לשטח השמורה שהנו שטח של כ-200 דונם. לדבריו, שאר הפרות המופיעות בנספחים לבקשה, אינן בבעלות המשיב אלא בבעלות אחיו של המשיב בשם בשיר חסן או בבעלות בן דודו בשם בשיר נאיף, ובמשפט פלילי לא ניתן לחייב את המשיב בגין פרות שאינן בבעלותו ואין חלק מ-11 הפרות נשוא ההחלטה בבקשה להחזרת תפוס. ב"כ המשיב ציין כי מדובר בעדר של המשפחה עם מספר בעלים, אך התחייבות המשיב בבקשה להחזרת תפוס היתה רק ביחס לפרות שבבעלותו ול-11 הפרות נשוא הבקשה.

דין והכרעה:

3. במסגרת החלטה בבקשה להחזרת תפוס, בתאריך 6.4.15, בהסכמת הצדדים, שוחרר התפוס הכולל 11 פרות, וזאת ב-5 תנאים כדלקמן:

(א) המשיב יפקיד סך של 10,000 ₪.

(ב) המשיב יחתום על התחייבות כספית ע"ס 30,000 ₪.

(ג) פקח יבדוק אם הגדר שהוקמה בימים האחרונים מתאימה להסכמת הצדדים בעניין הקמת הגדר, וככל שיש צורך בתיקונים נוספים לגדר, המשיב מתחייב לבצע את התיקונים לפי דרישות הפקח. את כל הנ"ל יבצעו הצדדים בתוך 3 ימים מיום 6.4.15.

(ד) הובהר למשיב כי אם יתפסו הפרות בשטח של המבקשת, סכום ההפקדה וההתחייבות יחולטו לטובת המבקשת.

(ה) המשיב התחייב לקחת את הפרות מהמכלאה בה הן תפוסות וזאת בתיאום עם המבקשת.

אין מחלוקת כי המשיב מילא אחר תנאים א', ב' וה'.

4. בהחלטה מיום 6.4.15 לא צוין כי התנאים המפורטים בסעיפים ג' וד' לעיל חלים על כלל העדר של בני משפחת בשיר, וההחלטה בכללותה מתמקדת בתפוס שהוחזר, קרי: ב-11 פרות.

נוכח האמור, לצורך הבקשה שלפניי, אתן דעתי ל-11 פרות אלו בלבד. החלטתי אינה מונעת מן המבקשת לפעול בהליך מתאים אחר ביחס להפרת צווי מניעה.

5. במסגרת הדיון נערכה בדיקה ע"י הצדדים, שלאורה אין עוד מחלוקת כי לפחות פרה אחת מבין 11 הפרות, בהן דנה החלטת החזרת התפוס, נכנסה לשטח שמורת הטבע מצפה איילות לאחר מתן ההחלטה מיום 6.4.15.

בנוסף, מדו"חות פעולה של פקחי רשות הטבע והגנים עולה כי עד ליום 16.6.15 בגדר החדשה לא בוצעו התיקונים שנדרשו ביום 6.4.15 ופורטו בסיכום סיור שצורף לבקשה כנספח ו'. גם לאחר תיקון מיום 16.6.15 התברר כי נעשה בדרך לא טובה, לא מקצועית ולא כנדרש. בנסיבות אלו, הופרו התנאים שנקבעו בהחלטה מיום 6.4.15.

6. מעיון בחומר אליו הופנית, לא מדובר במעידה אלא בהפרות שיטתיות של צווים שיפוטיים בנושאים דומים. כעולה מע"פ 24749-10-14 ומת"א (טב') 15070-03-09 (בקשה 60 מיום 27.2.14, כמו גם בקשה 80 מיום 29.4.15 בגין הפרות מיום 10.2.15, 14.3.15, 23.3.15, 24.3.15, 30.3.15, 8.4.15, 14.4.15, 16.4.15), המשיב הפר צווי מניעה בנושאים דומים בעבר ואף הוטלו עליו קנסות בגין ביזיון בית משפט. מצד שני, אתחשב בכך שעל המשיב ואחר הוטל קנס בסך 8,000 ₪ בגין ההפרות שצוינו, כשההפרות מיום 14.4.15 ומיום 16.4.15 כלולות גם בבקשה שלפניי.

7. ב"כ המשיב טען לנסיבותיו האישיות של המשיב. לא מצאתי באותן נסיבות כל ייחוד, ושעה שהמשיב הפר באופן בוטה את החלטת בית המשפט, אין לו להלין אלא על עצמו.

8. ב"כ המשיב טען לניסיונות המשיב לשמור כראוי על הפרות שלו כדי שלא יעברו לשמורה, אולם לא ראיתי שנעשה אף לא מאמץ קל שבקלים לשמור על העדר בכללותו, ועל 11 הפרות הספציפיות בפרט.

בעדותו בת"א 15070-03-09 הצהיר המשיב כי העדר שייך לבני משפחתו וכי אם יהיה מעבר לשטח השמורה האחריות רובצת לפתח אחיו ולפתחו. לפיכך, ברקע לעובדה שמבין 11 פרות שנתפסו עברה פרה אחת לשטח השמורה, ניצבות 7 הפרות-תנאים, שבמסגרתן עברו כ-40 פרות לשטח השמורה, כשכל אותן פרות שייכות למשפחת המשיב ושלגבי כולן הצהיר המשיב בת"א 15070-03-09 כי האחריות למעברן לשמורה מוטלת עליו.

בנוסף, לא בוצע תיקון לגדר עד ליום 14.6.15 וגם לאחר אותו מועד בוצע תיקון לא מקצועי ובלתי מספק.

נוכח האמור, שוכנעתי כי אין שחר לטענה שהמשיב עושה כל שיכולתו על מנת לא להפר תנאים.

9. אין צורך להכביר מילים אודות הנזק לשמורת הטבע בגין המפורט, וגם לכך יש ליתן את הדעת.

10. באיזון בין היקף ההפרה שהוכח, לבין לשון ההחלטה מיום 6.4.15, המורה על חילוט מלוא הסכום במקרה של הפרה, וצווים שיפוטיים קודמים שהופרו ע"י המשיב באותו נושא - הנני מורה על חילוט מלוא סכום ההפקדה בסך 10,000 ₪ אותה הפקיד המשיב בתיק זה, וכן הנני מורה כי מסכום הערבות העצמית יחולט סך של 10,000 ₪ נוספים.

המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים באמצעות פקסימיליה.

ניתנה היום, כ"ח אלול תשע"ה, 12 ספטמבר 2015, בהעדר
הצדדים.